

Sygn. akt VIII U 1755/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. K. (1) (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 lipca 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ubezpieczonemu przyznaje prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych począwszy od dnia 1 lipca 2014r.

(-) SSO Maria Gawlik

Sygn. akt VIII U 1755/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 18.07.2014r. odmówił ubezpieczonemu J. K. (1) (K.) prawa do emerytury w oparciu o przepis art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu do Sądu ubezpieczony J. K. (1) domaga się zmiany zaskarżonej decyzji przez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury tytułu pracy w szczególnych warunkach uzasadniając, że przez okres zatrudnienia w (...) Spółce z o. o. w Z. od 1.07.1991r. do 21.11.2002r. wykonywał prace w warunkach szczególnych.

Ubezpieczony wniósł o przesłuchanie w charakterze świadków współpracowników: A. W. oraz J. K. (2), którzy razem z nim pracowali w tych samych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazał, że na okres sporny ubezpieczony nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto ubezpieczony w okresach wymienionych w odpowiedzi na odwołanie wykonywał pracę na budowach eksportowych.

Rozpoznając odwołanie Sąd ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony J. K. (1) ur. (...), w dniu 1.07.2014r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył z dniem 12.06.2014r. i na dzień 1.01.1999r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, jednak nie udowodnił 15-letniego okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 11 lat, 11 miesięcy i 7 dni.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w okresie od 1.07.1991r. do 21.11.2002r. na stanowisku monter izolacji – murarz w (...) Spółce z o. o. w Z., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa pracy w szczególnych warunkach, a zdaniem organu rentowego zeznania świadków z uwagi na ograniczenia dowodowe istniejące w postępowaniu przed organem rentowym nie mogą stanowić dowodu na okoliczność pracy w warunkach szczególnych.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony J. K. (1) nie udowodnił 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych i po przeanalizowaniu sprawy wydał zaskarżoną decyzję.

Ubezpieczony J. K. (1) wykonywał prace w szczególnych warunkach w Przedsiębiorstwie (...) – (...) Spółka Akcyjna w Z. w okresach: od 3.08.1972r. do 27.01.1973r. jako monter izolacji termicznej oraz od 3.11.1979r. do 11.10.1982r., od 17.11.1982r. do 2.09.1987r. i od 16.10.1987r. do 30.06.1991r. w charakterze murarza pieców przemysłowych.

Prace wykonywał przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – dowód: k. 5 i 9 akt emerytalnych ubezpieczonego.

W okresie od 1.07.1991r. do 21.11.2002r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółce z o. o. w Z. również w pełnym wymiarze czasu pracy i wykonywał pracę montera izolacji – murarza czyli pracę w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie A część II poz. 1 pkt 28 i 36 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie ustalenia w resorcie górnictwa i energetyki stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego oraz jego zeznań – dowód: k. 29 akt sądowych i uznał, że odwołanie J. K. (1) zasługuje na uwzględnienie.

Ponadto Sąd przeprowadził dowód z zeznań świadków A. W. oraz J. K. (2), które są spójne z zeznaniami ubezpieczonego, potwierdzają jego zatrudnienie przy pracach w warunkach szczególnych, a zatem Sąd uznał je za wiarygodne i logiczne. Świadczyli oni o tym, że byli współpracownikami ubezpieczonego i stąd charakter jego zatrudnienia jest im dobrze znany – dowód: k. 27 – 28 akt sądowych.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonemu przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8 poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn
- 2) ma wymagany 25-letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawało ustalenie, czy ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1.01.1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31.12.2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31.12.2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE i rozwiązaniu stosunku pracy. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18.08. (...), sygn. akt I UK 62/07 wyraził pogląd, że prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia warunki określone w tym przepisie, niezależnie od tego, kiedy osiągnął wiek przewidziany w art. 32 tej ustawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.08.2007r., sygn. akt I UK 62/07, OSNP 2008/17-18/269, lex 446010, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8.07.2008r., sygn. akt I PK 309/07, lex 497692).

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w spornym okresie wykonywał pracę wymienioną w wykazie A dział II poz. 1 pkt 28 i 36 przez okres 17 lat, 4 miesięcy i 6 dni, po wyłączeniu okresów korzystania z urlopu bezpłatnego oraz pobierania zasiłku chorobowego, co również potwierdził organ rentowy w swoim piśmie z dnia 25.09.2014r. – dowód: 10 akt sądowych.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie wykazało, że ubezpieczony J. K. (1) spełnia wszystkie przesłanki określone w powołanych wyżej przepisach, pozwalające na przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem bez wątpienia przed dniem 1.01.1999r. co najmniej przez

15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach, a pozostałe warunki wynikające z treści art. 184 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) są niesporne.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

O kosztach Sąd orzekła z mocy art. 98 k.p.c.

SSO Maria Gawlik